

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 9. studenoga 2005.

Boja stvorenja ukazuju na njegovu ljubav i milosrđe

Kateheza br. 76. –

Uvodno čitanje: Psalam 136,1-9; Vazmeni hvalospjev, (večernja ponedjeljka IV. tjedna) Hvalite Gospodina, jer je dobar: / vječna je ljubav njegova! / Hvalite Boga nad bogovima: / vječna je ljubav njegova! / Hvalite Gospodara nad gospodarima: / vječna je ljubav njegova! / Jedini on učini čuda velika: / vječna je ljubav njegova! / Mudro sazda on nebesa: / vječna je ljubav njegova! / On utvrdi zemlju nad vodama: / vječna je ljubav njegova! / On načini svjetlila velika: / vječna je ljubav njegova! / Sunce da vlada danom: / vječna je ljubav njegova! / Mjesec i zvijezde da vladaju noću: / vječna je ljubav njegova!

1. Zove se "Veliki Hallel" ova svečana i veličanstvena hvala što je idovstvo pjeva za vrijeme pashalnoga bogoslužja. Mislimo na Psalam 136 čiji smo prvi dio upravo odslušali, u skladu s podjelom što nam je predlae bogoslužje večernje (usp. rr. 1-9).

Zaustavimo se ponajprije nad pripjevom: "Vječna je ljubav njegova!". U središtu rečenice odzvanja riječ "ljubav", koja je ustvari moguć, ali ograničen, prijevod izvornoga izraza hesed, koji je zapravo karakterističan čimbenik jezika Biblije kojim se opisuje savez koji postoji između Gospodina i njegova naroda. Ovaj izričaj nastoji odrediti stavove koji se ostvaruju unutar toga odnosa: vjernost, odanost, ljubav te milosrđe Boje.

Imamo u tome saeti prikaz duboke međuosobne veze što ju je Stvoritelj uspostavio sa stvorenjem. Unutar toga odnosa, Bog se ne pojavljuje u Bibliji kao neki beščutan i neumoljiv Gospodar, niti kao

neko nejasno i nerazumljivo biće, slično udesu, protiv čije je tajanstvene sile uzaludno boriti se. Naprotiv, on se objavljuje kao osoba koja ljubi svoja stvorenja, bdije nad njima, prati ih na putu kroz povijest i trpi zbog nevjere kojom se narod često suprotstavlja onom njegovom hesed, njegovoj milosrdnoj i očinskoj ljubavi.

2. Prvi vidljivi znak te boanske ljubavi - kae Psalmist - valja tražiti u stvorenju. Tek potom na pozornicu stupa povijest. Pogled, ispunjen divljenjem i čuđenjem, zastaje ponajprije na stvorenju: nebesima, zemlji, vodama, suncu, mjesecu i zvijezdama.

Prije nego se otkrije Boga koji se objavljuje u povijesti jednoga naroda, tu je kozmička objava, otvorena svima, ponuđena čitavome čovječanstvu od strane jedinoga Stvoritelja, "Boga bogova" i "Gospodara gospodara" (usp. rr. 2-3). Kako je to opjevao i Psalam 19, "nebesa slavu Boju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih. Dan danu to objavljuje, a no noći glas predaje" (rr. 2-3).

Postoji, dakle, boanska poruka, tajanstveno urezana u stvorenje, te znak onoga hesed, Boje vjernosti ispunjene ljubavlju, vjernosti Boga koji svojim stvorenjima daruje postojanje i ivot, vodu i hranu, svjetlo i vrijeme.

Potrebne su bistre oči kako bi se moglo motriti ovo boansko otkrivenje, spominjući se poticaja Knjige mudrosti, koja nas upozorava da "prema veličini i ljepoti stvorova moemo, po sličnosti, razmišljati i o njihovu Tvorcu" (Mudr 13,5; usp. Rim 1,20). Molitvena hvala tada izvire iz razmatranja "čuda" Bojih (usp. Ps 136,4), raspoređenih u stvorenju, te se pretvara u radosnu pjesan hvale i zahvale Gospodinu.

3. Od stvorenih se djela, tako, uzdie prema veličanstvu Bojem, prema njegovu milosrđu ispunjenom ljubavlju. To je ono čemu nas poučavaju crkveni oci, u čijem glasu odjekuje trajna kršćanska Predaja.

Tako sveti Bazilije Veliki na jednoj od početnih stranica svoje homilije o Heksameronu, gdje tumači izvještaj o stvaranju prema prvom poglavlju Knjige postanka, zastaje kako bi promislio o mudrom Bojem djelu, te dolazi do toga da u boanskoj dobroti prepozna pokretačko središte stvaranja. Evo nekoliko izričaja preuzetih iz toga dugačkoga razmišljanja svetoga biskupa iz Cezareje Kapadocijske.

"U početku stvori Bog nebo i zemlju". Moja riječ onemoćuje od divljenja pred tom mišlju" (1,2,1; Sulla Genesi /Omeliie sull'Esamerone/, Milano 1990, str. 9.11). Doista, premda su neki, "zavedeni ateizmom što su ga nosili u sebi, zamišljali svemir bez vodstva i bez reda, kao da je ostavljen na milost i nemilost slučaja", sveti nam je pisac "odmah sve razjasnio imenom Bojim na početku svoga izvještaja, rekavši: "U početku stvori Bog". Koje li ljepote u tome redu!" (1,2,4: isto, str. 11). "Ako dakle svijet ima početak i ako je stvoren, potrai tko mu je dao taj početak i tko je njegov

Stvoritelj... Mojsije ti je pomogao svojim naukom utiskujući, poput pečata i filakterija, u naše duše presveto ime Bože, kad kaže: "U početku stvori Bog". Blaena narav, dobrota lišena zavisti, on koji je predmet ljubavi svih razumnih bića, ljepota eljena više od bilo koje druge, počelo svih bića, vrelo života, svjetlo razuma, nedostina mudrost, jednom riječju On, u početku stvori nebo i zemlju" (1,2,6-7: isto, str. 13).

Pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, osobito vjernike s otoka Hvara, iz Carevdara te iz hrvatske misije u Parizu. Vjerni svome krsnome savezu s Bogom, snagom Duha Svetoga svjedočite za Istinu. Blagoslivljam od srca vas i vaše obitelji! Hvaljen Isus i Marija!